

שאמרנו שאלות שלשות הגוננים ואחד שנכלה בינויהם כלם סוד אחד, ובתווך הענן עולה להראות. (יחזקאל א) ומןעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספרי - זהה אבן השთיה שהיא נקודה אחת של כל העולם ועומדת עליה קידש הקדשים. ומה? הפסה הקדוש העליזן שמןה על ארבעה אלה דמות בפה בארכעה עמודים, וזהי תורה שבבעל פה.

ועל דמות הפסא דמות כמראה אדם עלייו מלמעלה - וזהי תורה שבכתב. מכאן שתורה שבכתב ישימו אותה על תורה שבבעל פה, משום שהה כסא לה. במרה אדם, שהוא הדמות של יעקב שהוא יושב עלייה.

רבי יהודה קם ליליה אחד לעסוק בתורה בבחוץ הלילה באכסניה בעיר מחסיא, והיה שם בבית יהודי אחד שבא בשתי אמתות של מלבושים. פתח רבי יהודה ואמר, (בראשית ח) וזהן מזאת אשר שמתי מאבה יהוה בית אליהם - וזהי אבן השתיה שמשם נשפל העולם ועליה נבנה בית המקדש.

גרום ראשו אותו יהודי ואמר לו, דבר זה איך אפשר? והרי אבן השתיה טרם שנברא העולם, היהה, וממנה נשלל העולם, ואתה אמרת וזהן מזאת אשר שמתי מאבה, ממשמע שיעקב שמתי מאבה, שטמ"ע עכשו, שפטוב (שם) ויקח את האבן אשר שם מראשתו? ועוד, שיעקב בבית אל קיה, וזהן מזאת קיתה בירושלים.

רבי יהודה לא סובב ראשו אליו, פתח ואמר, (עמוס ז) הכוון לךראת אלהיך ישראל, וכתוב (דברים כ) הספת ושמע ישראל. דברי תורה ישראלי.

והיתה לאות ברית בין אללים וגוי.ハイ דאמרון דאלין תלת גוונין וחד דאתכליל ביןיהם כלחו רוזא חדא. ובגו עננא סלקא לאתחזאה. (יחזקאל א) ומןעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספרי.ハイ היא אבן שתיה דאייה נקיודה חדא דבל עולם. וכיימא עליה קידש הקדשים. ומאי היא, כרסיא קידישא עלאה דאייה ממגא על אלין ארבע דמות בפה בארכע סמכין, ודא הוא תורה שבבעל פה.

יעל דמות הפסא דמות כמראה אדם עלייו מלמעלה. דא היא תורה שבכתב. מכאן דתורה שבכתב ישוון (ח"ג בע"א) יטה על תורה שבבעל פה. בגין דהיא כרסיא לדא, כמראה אדם דאייה דיוקנא דיעקב דאייה יתיב עליה. רבי יהודה קם ליליא מדר למלעדי באורייתא בפלגו ליליא בבי אושפיזא במתא מחסיא. והיה פמן בביתא חד יודאי דאתא בתורי קיסרי דקטפירה. פתח רבי יהודה ואמר (בראשית כח) וזהן מזאת אשר שמתי מאבה יהיה בית אלהים. דא היא אבן השתיה דמתמן אשתיאל עלמא ועליה אהני כי מקדשא.

זקוף רישיה ההוא יודאי ואמר ליה היא מלחה אייך אפשר, והא אבן שתיה עד לא אתברי עלמא הות ומיינה אשתייל עולם, ואתה אמרת וזהן מזאת אשר שמתי מאבה. דמשמע דיעקב שיוי לה השטא דכתיב, (בראשית כח) ויקח את האבן אשר שם מרראשותיו. ותו דיעקב בבית אל הוה והאי אבנא הות בירושלם.

רבי יהודה לא אסחר רישיה לגביה, פתח ואמר (עמוס ז) הכוון לךראת אלהיך ישראלי. וכתיב, (דברים כ) הספת ושמע ישראל.